

I

(Resolutioner, rekommendationer och yttranden)

YTTRANDEN

EUROPEISKA CENTRALBANKEN

EUROPEISKA CENTRALBANKENS YTTRANDE

av den 7 januari 2014

om ett förslag till förordning om index som används som referensvärden för finansiella instrument och finansiella avtal

(CON/2014/2)

(2014/C 113/01)

Inledning och rättslig grund

Den 18 oktober 2013 och den 28 oktober 2013 mottog Europeiska centralbanken (ECB) en begäran från rådet respektive Europaparlamentet om ett yttrande över ett förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om index som används som referensvärden för finansiella instrument och finansiella avtal⁽¹⁾ (nedan kallat *förslaget till förordning*).

ECB:s behörighet att avge ett yttrande grundas på artiklarna 127.4 och 282.5 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt eftersom förslaget till förordning innehåller bestämmelser som berör Europeiska centralbankssystemets (ECBS) medverkan till ett smidigt genomförande av politiken för det finansiella systemets stabilitet i enlighet med artikel 127.5 i fördraget. I enlighet med artikel 17.5 första meningen i arbetsordningen för Europeiska centralbanken har detta yttrande antagits av ECB-rådet.

1. Syfte med förslaget till förordning

- 1.1 Genom förslaget till förordning införs ett gemensamt EU-regelverk för offentliggjorda index som fungerar som referensvärden för finansiella instrument och finansiella avtal, såsom hypotekslåneavtal, eller som mäter investeringsfonders resultat i syfte att se till att de är rättvisande och fria från otillbörlig påverkan för att på så sätt bidra till en väl fungerande inre marknad och samtidigt uppnå en hög skyddsnivå för konsumenter och investerare⁽²⁾.
- 1.2 Det nya regelverket reglerar hela processen för att fastställa referensvärden, från marknadsaktörernas rapportering av bud eller annan ingångsinformation, administration och kontroll av referensvärdet till spridning och offentliggörande av referensvärdet. Syftet med förslaget till förordning är närmare bestämt att göra referensvärdena mer tillförlitliga och väl underbyggda, så att det blir svårare för marknadsaktörerna att utsätta dem för otillbörlig påverkan, samt att generellt sett öka insynen kring fastställandet av referensvärden. Detta ska framför allt uppnås genom att man stärker tillsynskontrollen över kvalitet och metod för att rapportera ingångsinformation till index som kan användas som referensvärden⁽³⁾ samt förbättrar styrningen och kontrollen över de enheter som administrerar konstruktionen av referensvärdet. Enligt det föreslagna systemet är administratörer i unionen skyldiga att ansöka om auktorisation från den behöriga myndigheten i sitt hemland⁽⁴⁾. Eftersom administratörsfunktionen är central för fastställandet av referensvärden och det finns ett visst mått av godtycke när de ingående uppgifterna överförs till referensvärdet, måste administratörer anta en uppförandekod och se till att rapporteringen av information inte

⁽¹⁾ COM(2013) 641 final.

⁽²⁾ Se artikel 1 i förslaget till förordning. Förslaget till förordning har ett brett tillämpningsområde och omfattar en mängd olika referensvärden, däribland alla referensvärden som används för att prissätta finansiella instrument som tas upp till handel på en reglerad handelsplats, såsom energi-, råvaru- och valutaderivat.

⁽³⁾ Se artiklarna 7 och 8 i förslaget till förordning.

⁽⁴⁾ Se artikel 22 i förslaget till förordning. Som anges i artikel 19 får enheter som omfattas av tillsyn endast använda ett referensvärde som omfattas av förslaget till förordning om det lämnas av en administratör som är auktoriserad i enlighet med artikel 23 eller registrerad i enlighet med artikel 21.

påverkas av någon intressekonflikt⁽⁵⁾. Kommissionen har befogenhet att besluta vilka referensvärden inom unionen som är "av kritisk betydelse" samt att anta en förteckning över sådana referensvärden på unionsnivå⁽⁶⁾.

- 1.3 I förslaget till förordning fastställs att medlemsstaterna ska utse en eller flera myndigheter som ansvarar för tillsyn och genomförande⁽⁷⁾ samt underrätta Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten (Esma) om detta. Eftersom det är mer sannolikt att referensvärden som är av kritisk betydelse har gränsöverskridande verkningar, ska administratörens behöriga myndighet inrätta ett kollegium av behöriga myndigheter som omfattar den myndigheten, Esma, rapportörernas behöriga myndigheter och andra behöriga myndigheter om detta är befogat. Administratörens behöriga myndighet ska även skriftligen fastställa arrangemang inom ramen för kollegiet, bland annat om det bistånd som ska lämnas till denna behöriga myndighet för att genomföra vissa åtgärder som avser obligatorisk inrapportering till ett referensvärde som är av kritisk betydelse⁽⁸⁾. Om det inte finns någon överenskommelse inom kollegiet om att vissa specifika åtgärder ska vidtas⁽⁹⁾, får administratörens behöriga myndighet fatta ett beslut, förutsatt att eventuella avvikelser från de synpunkter som har lämnats av de övriga medlemmarna i kollegiet och, i förekommande fall, Esma är fullständigt motiverade. Esma får dessutom fatta beslut antingen efter hänskjutande från en annan medlem i kollegiet eller på eget initiativ inom ramen för förfarandet för den "bindande medlarrollen"⁽¹⁰⁾ om t.ex. de behöriga myndigheterna inte har kunnat enas om de arrangemang som ska fastställas skriftligen eller om det finns meningsskiljaktigheter avseende en vidtagen åtgärd. Enligt förslaget till förordning ska Esma också vara administratör för ett likvärdighetssystem för referensvärden som administreras av tredje land⁽¹¹⁾.
- 1.4 Förslaget kompletterar även kommissionens nyligen framlagda förslag om att manipulering av referensvärden ska utgöra marknadsmissbruk och omfattas av strikta administrativa böter i det nya regelverket för marknadsmissbruk⁽¹²⁾. Sett i ett internationellt perspektiv konstateras förslaget till förordning vara i linje med de principer för finansiella referensvärden som utfärdades i juli 2013 av Iosco (Internationella organisationen för värdepapperstillsyn)⁽¹³⁾.

2. Allmänna kommentarer

ECB stöder målet med förslaget till förordningen, nämligen att upprätta en gemensam uppsättning regler på EU-nivå för att fastställa referensvärden för finansiella instrument⁽¹⁴⁾ och finansiella avtal⁽¹⁵⁾, i syfte att uppnå tillförlitliga finansiella referensvärden som är fria från otillbörlig påverkan samt att i ett bredare perspektiv skydda investerare och konsumenter. ECB anser att lagstiftning är en motiverad och proportionell åtgärd för att hantera de brister som har konstaterats i fråga om fastställande av referensvärden. Att återskapa allmänhetens förtroende för finansiella referensvärden och se till att de är fria från otillbörlig påverkan blir ännu viktigare efter den senaste tidens anklagelser om att Libor och Euribor, som utgör viktiga referensvärden för interbankräntorna, skulle ha manipulerats. I ett antal fall har detta lett till omfattande böter och anklagelser om att andra index skulle ha missbrukats. När det gäller att säkerställa att dessa viktiga referensvärden är fria från otillbörlig påverkan och tillförlitliga är det som är avgörande för Eurosystemets del att upprätthålla kvaliteten på ingångsinformationen till dessa index och att se till att administratören fortfarande inte kan utsättas för otillbörlig påverkan.

⁽⁵⁾ Till exempel om administratörens medlemmar, eller en panel som administratören handhar, omfattar marknadsaktörer som rapporterar ingångsinformation till indexet.

⁽⁶⁾ Se artikel 13 i förslaget till förordning. När det gäller referensvärden av kritisk betydelse måste administratörerna underrätta och inhämta godkännande från den behöriga myndigheten för uppförandekoden.

⁽⁷⁾ Se artikel 29 i förslaget till förordning. De behöriga myndigheternas tillsyns- och utredningsbefogenheter fastställs i artikel 30 och deras administrativa påföljder i artikel 31.

⁽⁸⁾ Se artikel 34.1 och 34.6 i förslaget till förordning. Den relevanta åtgärd som avser obligatorisk rapportering är artikel 14.1 a och 14.1 b.

⁽⁹⁾ Detta omfattar åtgärder som gäller obligatorisk rapportering (artikel 14), godkännande av administratörer (artiklarna 23 och 24) samt administrativa åtgärder och påföljder (artikel 31).

⁽¹⁰⁾ Detta fastställs i artikel 19 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/77/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 84).

⁽¹¹⁾ Se avdelning V i förslaget till förordning. Administratörer till referensvärden i tredjeland ska anmäla och registrera referensvärdet till Esma, och kommissionen måste godkänna att tredjelandssystemet är likvärdigt med unionssystemet innan det kan börja användas av de enheter som omfattas av tillsyn i unionen.

⁽¹²⁾ Se det ändrade förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om insiderhandel och otillbörlig marknadspåverkan (marknadsmissbruk), COM(2012) 421 final, och det ändrade förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om straffrättsliga påföljder för insiderhandel och otillbörlig marknadspåverkan, COM(2012) 420 final.

⁽¹³⁾ Se Ioscos slutrapport om principerna för finansiella referensvärden av den 17 juli 2013, finns på Ioscos webbplats, www.iosco.org.

⁽¹⁴⁾ Se artikel 3.1.13 i förslaget till förordning.

⁽¹⁵⁾ Enligt artikel 3.1.15 i förslaget till förordning utgörs dessa av kreditavtal och bolåneavtal enligt definitionen i tillämpliga EU-direktiv.

I Eurosystemets svar på kommissionens offentliga samråd 2012 om regelverket för index⁽¹⁶⁾ underströk ECB att referensvärdet Euribor är systemviktigt för den finansiella stabiliteten och rekommenderade specifikt olika åtgärder som kan vidtas på kort, medellång och längre sikt i syfte att stärka skyddet mot otillbörlig påverkan och tillförlitligheten för Euribor och andra liknande referensvärden. Tillsammans med de nationella centralbankerna i Eurosystemet har ECB för Eurosystemets räkning även besvarat andra liknande samråd om referensvärdenas framtid, både på EU-nivå och på internationell nivå⁽¹⁷⁾.

ECB skulle även vilja lämna några framåtblickande kommentarer om reformen av de kritiska referensräntorna. När det gäller arbetet för att stärka styrningsprocessen och återskapa trovärdigheten har visserligen framsteg gjorts, men ytterligare åtgärder behöver vidtas. ECB stöder till fullo marknadsinitiativ som syftar till att fastställa transaktionsbaserade referensräntor som på ett stabilt sätt skulle kunna komplettera eller ersätta Euribor samt bidra till att underlätta marknadsvalen i ett föränderligt finansiellt system så att användarna kan välja referensräntor som bättre tillgodoser deras behov. När nya referensräntor utformas måste man också väga in de sunda principer för referensräntor som har presenterats av Esma, Europeiska bankmyndigheten (EBA) och Iosco. ECB uppmanar därför med eftertryck att marknadsaktörerna aktivt bör involveras i arbetet med att utforma räntan så att den resulterande räntan tillgodoser marknadens behov. Under övergångsfasen till nya referensräntor är det också av största vikt att varje EU-ram är hanterlig för marknadsaktörerna. Detta är särskilt viktigt eftersom förslaget till förordning har ett mycket brett tillämpningsområde. ECB skulle även vilja understryka att de specifika kommentarerna nedan i första hand inriktas på förordningens effekter på de viktiga referensräntorna.

3. Specifika kommentarer

3.1 Tillämpningsområde, utslutning av index och referensvärden som lämnas av centralbanker samt definition

- 3.1.1 ECB stöder att förslaget till förordning har ett brett tillämpningsområde och ska omfatta alla referensvärden som används för att prissätta finansiella instrument som tas upp till handel på en reglerad handelsplats, såsom energi-, råvaru- och valutaderivat, samt finansiella avtal och investeringsfonders värde⁽¹⁸⁾. Detta är lämpligt eftersom referensvärden används i en sådan omfattande utsträckning på de inhemska och internationella finansiella marknaderna och därför har stor potential att inverka negativt på investerare och konsumenter av mindre avancerade finansiella produkter, t.ex. bolån.
- 3.1.2 ECB välkomnar att centralbanker som är medlemmar i Europeiska centralbankssystemet (ECBS) i förslaget till förordning uttryckligen undantas från dess tillämpningsområde eftersom de redan har system för att säkerställa efterlevnaden av dess mål⁽¹⁹⁾. ECB föreslår emellertid att detta undantag ska utvidgas till samtliga centralbanker eftersom de riktvärden och index som de tillhandahåller redan omfattas av myndighetskontroll. Dessa kontroller har utformats för att uppfylla principer, standarder och förfaranden som säkerställer att referensvärdena och indexen är tillförlitliga, utan otillbörlig påverkan och oberoende⁽²⁰⁾. För centralbanker – och även för myndigheterna i stort – skulle det också medföra dubbelarbete om de omfattades av förslaget till förordning, eftersom administratörerna kommer att bli föremål för den tillsyn som deras nationella behöriga myndighet utövar. Förslaget till förordning behöver därför inte omfatta centralbanker och deras referensvärden och index⁽²¹⁾, och ECB skulle inte heller motsätta sig om undantaget utvidgades till samtliga myndigheter. Detta är i linje med Ioscos rapport om principer för fastställande av referensvärden, som kom nyligen, där det konstateras att nationella myndigheters

⁽¹⁶⁾ Se *European Commission's public consultation on the regulation of indices – Eurosystem's response*, november 2012, s. 2 och 3, finns på www.ecb.europa.eu

⁽¹⁷⁾ Se *Eurosystem's response to the EBA and ESMA's public consultation on the principles for benchmark-setting processes in the EU* och *Eurosystem's response to IOSCO's consultation report on financial benchmarks*, som båda offentliggjordes i februari 2013.

⁽¹⁸⁾ Penningmarknadsfonder får också använda index för att prissätta finansiella instrument som de tar upp till handel. Se förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om penningmarknadsfonder, COM(2013) 615 final, där det fastställs att penningmarknadsfonder ska värdera sina tillgångar enligt modellmetoden, som är en referensvärdesmetod, om marknadsmetoden inte skulle kunna användas (se särskilt skäl 41 och artikel 2.10 i förslaget till förordning). Penningmarknadsfonder är normalt strukturerade antingen som förvaltare av alternativa investeringsfonder eller som företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper, och omfattas därmed redan av definitionen för enheter som omfattas av tillsyn (se artikel 3.1.14 e och 3.14 f i förslaget till förordning).

⁽¹⁹⁾ Se artikel 2.2 a och skäl 16 i förslaget till förordning.

⁽²⁰⁾ Se ändring 1–3.

⁽²¹⁾ I detta sammanhang ska det noteras att i utkastet till betänkande från Europaparlamentets utskott för ekonomi- och valutafrågor (ECON) av den 15 november 2013 [föreslogs det att nationella centralbanker skulle ingå i tillämpningsområdet för förslaget till förordning – (se ändringsförslag 20 i förslaget till betänkande). Här bekräftas emellertid (skäl 20) att "utkontraktering av beräkningen i de fall då det inte finns något godtycke i tillämpningen av formeln innebär inte att den som utför beräkningen ska anses vara en administratör vid tillämpningen av denna förordning." Utskottet har ännu inte haft sin omröstning om utkastet till betänkande. Finns på parlamentets webbplats, www.europarl.europa.eu.

administration av referensvärden som används för samhällspolitiska ändamål ligger utanför deras tillämpningsområde ⁽²²⁾.

Vad gäller definitionen av referensräntor för lån mellan banker ⁽²³⁾ noterar ECB också att den särskilda ordning som fastställs i bilaga II endast omfattar referensvärden som baseras på den räntesats till vilken banker kan låna ut till eller låna från andra banker. ECB anser att denna ordning bör vara mindre restriktiv och även omfatta referensvärden där den underliggande tillgången är den räntesats till vilken banker kan låna ut till eller låna från grossistmarknaden ⁽²⁴⁾. Grossistmarknaden kan omfatta andra aktörer än banker.

- 3.2 *Referensvärdenas tillförlitlighet och frihet från otillbörlig påverkan samt auktorisation och tillsyn av administratörer* ⁽²⁵⁾
- 3.2.1 ECB välkomnar att den ingångsinformation som ska lämnas av rapportörerna måste vara transaktionsuppgifter och att andra uppgifter endast får användas om de transaktionsuppgifter som finns tillgängliga inte är tillräckliga för att ge en rättvisande och tillförlitlig bild av den marknad eller ekonomiska verklighet som referensvärdet är avsett att mäta, under förutsättning att de kan kontrolleras ⁽²⁶⁾.
- 3.2.2 När EU:s lagstiftande organ arbetar för förslagets berättigade mål bör de framför allt se till att de skärpta kraven för administratörer ⁽²⁷⁾ inte oavsiktligt avskräcker nya aktörer från att ta sig an en sådan betydelsefull funktion eller alltför starkt motverkar att de nuvarande administratörerna upprätthåller funktionen, framför allt under innevarande period då det kan komma att bli en övergång till nya referensräntor ⁽²⁸⁾. Sådana inträdeshinder skulle kunna leda till en icke-optimal förteckning över referensvärden som kanske inte tillgodoser användarnas behov.
- 3.2.3 För att fastställa var tröskelvärdet "50 % av värdet av transaktioner på marknaden" ligger, vilket administratören enligt artikel 7.1 c i förslaget till förordning måste göra för att avgöra om det finns en underliggande marknad för icke-transaktionsbaserade referensvärden, behöver det klargöras hur administratören ska komma fram till en väl underbyggd och stabil bedömning av vad som utgör en marknad. Detta med tanke på att "marknad" är ett ekonomiskt begrepp som härrör från konkurrensrätten och inte definieras ytterligare i förslaget till förordning.
- 3.2.4 ECB noterar också att administratörer och rapportörer till referensvärden inom EU enligt förslaget till förordning ska stå under tillsyn av behöriga myndigheter som har utsetts av medlemsstaterna, och att administratörer av referensvärden kommer att behöva auktoriseras av dessa myndigheter. ECB har tidigare framfört ståndpunkten ⁽²⁹⁾ att de europeiska tillsynsmyndigheterna bör delta i tillsynen över fastställandet av Euribors räntesats, med tanke på Euribors systemvikt för EU:s finansiella marknader och dess betydelse för den penningpolitiska transmissionsmekanismen. ECB anser att myndigheter som Esma och EBA är väl lämpade för detta. ECB välkomnar därför förslaget att kommissionen ska anta delegerade akter på basis av tekniska standarder som har utarbetats av Esma om specifika aspekter av fastställandet av referensvärden samt att Esma föreslås få befogenhet att inta en "bindande medlingsroll" vid samordning av samarbetet mellan behöriga myndigheter inom unionen ⁽³⁰⁾ och dess funktion vid registrering och återkallande av registreringen av administratörer i ett tredjeland ⁽³¹⁾. Begreppet "belägen" som används för juridiska eller fysiska personers placering, i enlighet med definitionen i förslaget till förordning, bör också användas konsekvent i hela texten ⁽³²⁾. ECB välkomnar också att de behöriga myndigheterna enligt förslaget till förordning får delegera vissa av sina uppgifter till Esma, om den sistnämnda myndigheten har gett sitt godkännande ⁽³³⁾.

⁽²²⁾ Ioscós slutrapport om principerna för finansiella referensvärden, se fotnot 13.

⁽²³⁾ Se artikel 3.1.19 i och bilaga II till förslaget till förordning.

⁽²⁴⁾ Se ändring 5. Se även kapitlet om referensräntor i ECB:s månadsrapport, oktober 2013, s. 69, finns på ECB:s webbplats, www.ecb.europa.eu.

⁽²⁵⁾ Se avdelningarna II och VI i förslaget till förordning.

⁽²⁶⁾ Se artikel 7.1 a i förslaget till förordning.

⁽²⁷⁾ Se avdelning II kapitel 1 i förslaget till förordning.

⁽²⁸⁾ Se punkt 3.3.2 där betänkligheterna om tröskelvärdena för obligatorisk rapportering behandlas.

⁽²⁹⁾ Se *European Commission's public consultation on the regulation of indices – Eurosystem's response*, november 2012, s. 3.

⁽³⁰⁾ Detta föreskrivs i artikel 34 i förslaget till förordning med hänvisning till artikel 19 i förordning (EU) nr 1095/2010.

⁽³¹⁾ Se artiklarna 20 och 21 i förslaget till förordning.

⁽³²⁾ Se ändring 9 gällande artikel 20.1 där begreppet "administratör belägen i ett tredjeland" används.

⁽³³⁾ Se artikel 26.2 i förslaget till förordning.

3.3 Krav för olika sektorer, referensvärden som är av kritisk betydelse och obligatorisk rapportering⁽³⁴⁾

3.3.1 Förslaget innehåller krav för olika typer av referensvärden och sektorer samt en särskild ordning för "referensvärden som är av kritisk betydelse"⁽³⁵⁾. ECB välkomnar de olika beståndsdelarna i en sådan striktare ordning för referensvärden som är av kritisk betydelse. ECB välkomnar också att det i förslaget till förordning fastställs att det ska vara obligatoriskt för enheter som omfattas av tillsyn att rapportera ingångsinformation till ett referensvärde som är av kritisk betydelse⁽³⁶⁾. Detta är en viktig skyddsmekanism om det uppstår ett marknadsmisslyckande, vilket inte kan uteslutas, och ingångsinformationen från transaktionsbaserade uppgifter minskar eller inte längre finns tillgänglig⁽³⁷⁾. ECB uttrycker emellertid sin oro över att den nuvarande definitionen av "kritiskt referensvärde"⁽³⁸⁾ – där det fastställs att merparten av rapportörerna ska vara enheter som omfattas av tillsyn och som "prissätter finansiella instrument med ett nominellt värde på minst 500 miljarder euro" – kanske inte utgör en tillräckligt stabil bas för de nya framväxande referensvärdena som är av kritisk betydelse, t.ex. referensräntor för lån mellan banker. Den föreslagna definitionen kan inte bara utgöra ett inträdeshinder, utan även göra det svårt att bedöma om tröskelvärdet är uppfyllt. Mot denna bakgrund anser ECB att det vore en fördel att behålla en mer flexibel definition som grundas på bedömningar av den finansiella stabiliteten⁽³⁹⁾.

3.3.2 ECB har starka betänkligheter mot den föreslagna ordalydelsen för det tröskelvärde som utlöser befogenheten att kräva obligatorisk rapportering. Så som artikel 14 nu är formulerad får administratörens behöriga myndighet vissa befogenheter som den får utöva för att säkerställa att enheter som omfattas av tillsyn fortsätter att rapportera in information till referensvärdet och de kan behöva vidta andra åtgärder⁽⁴⁰⁾ om "rapportörer, som omfattar minst 20 % av rapportörerna till ett referensvärde av kritisk betydelse har upphört att rapportera, eller det finns tillräckliga indikationer på att minst 20 % av rapportörerna sannolikt kommer att upphöra att rapportera under något år". Det kan emellertid uppstå situationer där ett antal panelinstitut upphör att rapportera ingångsinformation under flera år, men där samtidigt antalet fall då referensvärdet inte längre konstrueras för ett visst år (på löpande basis eller kalenderår) inte uppgår till 20 % av alla rapportörer till referensvärdet och den behöriga myndigheten därmed inte har befogenhet att ingripa. Detta kan i så fall resultera i att ett referensvärde som är av kritisk betydelse sakta förgås utan att det finns någon möjlighet att återopa en obligatorisk ordning. Detta kan få allvarliga konsekvenser för panelens representativitet. Administratören är skyldig att se till att ingångsinformation inhämtas från en panel eller en grupp rapportörer som är tillförlitlig och representativ⁽⁴¹⁾, men om det inte är möjligt att kräva obligatorisk rapportering kan den bristfälliga ingångsinformationen till ett referensvärde få en betydande negativ inverkan på den finansiella stabiliteten och marknadernas funktion. Med tanke på dessa referensvärdens betydelse och med hänsyn till bedömningarna av den finansiella stabiliteten och en välfungerande marknad, rekommenderar ECB med eftertryck att testet inte ska göras utifrån ett värde som enkelt kan kringgås och där utlösningspunkten kanske aldrig uppnås. Detta ska i stället ersättas med kvalitativa kriterier som avser bedömningar av den finansiella stabiliteten. ECB rekommenderar följaktligen med eftertryck att administratören regelbundet och så snart panelen minskar i storlek ska vara skyldig att kontrollera om panelen fortfarande är representativ och framför allt om den minskade storleken leder till att den ingångsinformation som erhålls från en samling rapportörer inte är tillräckligt representativ⁽⁴²⁾. ECB noterar i detta sammanhang att administratörer enligt artikel 7.1 b i förslaget till förordning ska "få ingångsinformation från en panel eller ett urval av rapportörer vars tillförlitlighet och representativitet säkerställer att referensvärdet är tillförlitligt och representativt för den marknad eller ekonomiska verklighet som det är avsett att mäta" ("representativa rapportörer"). I detta sammanhang rekommenderar ECB att det i artikel 14.2 uttryckligen anges att de enheter som omfattas av tillsyn och som har valts ut för att obligatoriskt rapportera till det referensvärde som är av kritisk betydelse kan omfatta enheter som står under tillsyn och som inte är panelinstitut.

⁽³⁴⁾ Se avdelning III i förslaget till förordning.

⁽³⁵⁾ Se artikel 3.1.21 (definition) och artikel 13 i förslaget till förordning. Framför allt ska administratören av ett referensvärde som är av kritisk betydelse vara skyldig att underrätta den nationella behöriga myndigheten om uppförandekoden och få myndighetens godkännande av att uppförandekoden uppfyller kraven i förordningen.

⁽³⁶⁾ Se artikel 14 i förslaget till förordning.

⁽³⁷⁾ Se *Eurosystem's response to the EBA and ESMA's public consultation*, se fotnot 17.

⁽³⁸⁾ Se artikel 3.1.21 i förslaget till förordning.

⁽³⁹⁾ Se ändring 6.

⁽⁴⁰⁾ Se artikel 14.1 a–c i förslaget till förordning.

⁽⁴¹⁾ Se artikel 7.1 b jämförd med bilaga I avsnitt C till förslaget till förordning.

⁽⁴²⁾ Se ändring 6.

3.3.3 När det gäller referensvärden som är av kritisk betydelse fastställs det även i förslaget till förordning att rapportörernas behöriga myndigheter ska "bistå" den behöriga myndigheten för administratören av referensvärdet i samband med att de åtgärder som anges i artikel 14.1 a och b⁽⁴³⁾ genomförs. Detta innefattar också en skyldighet för de enheter som omfattas av tillsyn att obligatoriskt rapportera till referensvärdet. Om administratörens behöriga myndighet har fattat ett beslut om någon av dessa åtgärder, men det råder oenighet i kollegiet om den eller de vidtagna åtgärderna eller om det inte råder enighet om de arrangemang som ska fastställas skriftligen för hur administratörens behöriga myndighet ska genomföra åtgärderna, förstår ECB det som att ärendet kan hänskjutas till Esma, som därefter kan fatta ett beslut enligt det förfarande som fastställs i artikel 19 i förordning (EU) nr 1095/2010.

3.4 Tillsynssamarbete

För varje referensvärde som är av kritisk betydelse ska det enligt förslaget till förordning inrättas ett kollegium av behöriga myndigheter⁽⁴⁴⁾. ECB är emellertid tveksam till hur ett sådant förfarande skulle fungera i fråga om finansiella referensvärden som är av kritisk betydelse, framför allt vid en nödsituation såsom ett marknadsmisslyckande. Dessa arrangemang bör inte heller påverka ECB:s tillsynsansvar för banksektorn som fastställs i förordningen om tilldelning av särskilda uppgifter till Europeiska centralbanken i fråga om politiken för tillsyn över kreditinstitut⁽⁴⁵⁾. I denna förordning tilldelas ECB tillsynsuppgifter över kreditinstituten, men har inga tillsynsuppgifter i fråga om hur verksamheten bedrivs⁽⁴⁶⁾. ECB tolkar det därför som att det fortfarande är de nationella behöriga myndigheterna som ansvarar för tillsynen över referensvärden. Men för att undanröja alla oklarheter om att det alljämt ska vara de nationella behöriga myndigheterna som ansvarar för tillsynen över hur institut som omfattas av den gemensamma tillsynsmekanismen agerar finansiellt, bör det i förordningen fastställas att den behöriga myndighet som ska utses av medlemsstaterna måste vara en nationell behörig myndighet.

3.5 Transparens och konsumentskydd

3.5.1 ECB noterar att enligt artikel 16.1 i förslaget till förordning ska en administratör vara skyldig att offentliggöra den ingångsinformation som används för att fastställa referensvärdet omgående efter det att referensvärdet har offentliggjorts, utom om detta skulle få allvariga negativa följder för rapportörerna eller ha en negativ inverkan på referensvärdets tillförlitlighet eller skydd mot otillbörlig påverkan. I sådana fall får offentliggörandet tillfälligt skjutas upp till dess att dessa följder har minskat väsentligt. Vidare förstår ECB det som att förbudet i förslaget till förordning mot att den behöriga myndigheten, dess anställda eller ombud röjer "information som omfattas av tystnadsplikt" för någon annan person inte omfattar administratören av referensvärdet och att detta därför inte hindrar administratören från att till slut offentliggöra ingångsinformation även om den innehåller information av det slag som anges i artikel 16 i förslaget till förordning. Det är emellertid tveksamt om dessa uppgifter skulle ge något mervärde till användarna. Förslaget till förordning bör i stället säkerställa att användarna kan vara förvissade om att uppgifterna är tillförlitliga genom att det finns en ordentlig övervakning, tillsyn, arkivering och revision för uppgifterna. För transaktionsbaserade referensvärden kan det dessutom uppstå situationer där den ingångsinformation som ska offentliggöras innehåller uppgifter som är kommersiellt känsliga eller omfattas av affärssekretess, t.ex. om ingångsinformationen omfattar volymuppgifter för transaktioner. Administratören bör därför inte vara skyldig att offentliggöra uppgifterna ens med fördröjning, om inte rapportören i fråga har gett sitt förhandsgodkännande. I stället skulle det räcka om administratören var skyldig att arkivera uppgifterna under en viss period då den behöriga myndigheten skulle kunna begära att få tillgång till uppgifterna⁽⁴⁷⁾. Detta skulle vara mindre betungande för rapportörerna och samtidigt göra det möjligt för administratörens behöriga myndighet att få tillgång till uppgifterna för att kontrollera att de är rättvisande och tillräckliga.

⁽⁴³⁾ Enligt denna bestämmelse tilldelas administratörens behöriga myndighet befogenheterna att a) kräva att enheter som omfattas av tillsyn rapporterar ingångsinformation till administratören i enlighet med metoden, uppförandekoden eller andra regler, och b) fastställa i vilken form, och vid vilken tidpunkt, ingångsinformationen ska lämnas. Kravet att tillhandahålla stöd fastställs i artikel 14.3.

⁽⁴⁴⁾ Se artikel 34.1 och 34.2 i förslaget till förordning.

⁽⁴⁵⁾ Rådets förordning (EU) nr 1024/2013 av den 15 oktober 2013 om tilldelning av särskilda uppgifter till Europeiska centralbanken i fråga om politiken för tillsyn över kreditinstitut (EUT L 287, 29.10.2013, s. 63). Se även Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1022/2013 av den 22 oktober 2013 om ändring av förordning (EU) nr 1093/2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), när det gäller tilldelning av särskilda uppgifter till Europeiska centralbanken enligt rådets förordning (EU) nr 1024/2013 (EUT L 287, 29.10.2013, s. 5).

⁽⁴⁶⁾ Se artikel 4.1 i förordning (EU) nr 1024/2013.

⁽⁴⁷⁾ Se artikel 16 i förslaget till förordning och ändring 7.

3.5.2 Enligt bestämmelserna om transparens ska administratören av ett referensvärde vara skyldig att offentliggöra vilka åtgärder som kommer att vidtas om det görs väsentliga ändringar av referensvärdet eller om det upphör att gälla. På samma sätt är enheter som omfattas av tillsyn och användare skyldiga att offentliggöra tillförlitliga planer som beskriver vilka åtgärder de skulle vidta i så fall⁽⁴⁸⁾. Men varken genom dessa bestämmelser eller genom bestämmelserna för övergångsarrangemang⁽⁴⁹⁾ införs det något krav på beredskapsplaner om det skulle uppstå plötsliga problem med ett referensvärde. I förslaget till förordning rekommenderar ECB därför att det införs ett krav om att administratörer av referensvärden ska utarbeta sina egna beredskapsrutiner, med full transparens gentemot indexens slutanvändare. Sådana bestämmelser skulle kunna ingå i uppförandekoden för administratörer av referensvärden som ett ytterligare krav under avsnitt D punkt 1 i bilaga I till förslaget till förordning⁽⁵⁰⁾.

3.5.3 Enheter som omfattas av tillsyn, såsom kreditinstitut, är skyldiga att bedöma om det är lämpligt för en konsument att använda referensvärdet som värdering av ett finansiellt avtal. För att förvissa sig om att det är lämpligt är enheten skyldig att inhämta nödvändig information om referensvärdet, inklusive administratörens referensvärdesdeklaration⁽⁵¹⁾. ECB rekommenderar att EU:s lagstiftande organ klargör hur denna skyldighet ska avspeglas i kommissionens förslag om bostadslåneavtal⁽⁵²⁾, eftersom bolån inkluderas i den definition av finansiella avtal som finns i förslaget till förordningen.

3.6 *Användning av referensvärden från administratörer i tredjeland*⁽⁵³⁾

3.6.1 ECB noterar att enligt det föreslagna likvärdighetssystemet i artikel 20 ska referensvärdena från administratörer i tredjeland uppfylla vissa angivna villkor innan dessa referensvärden får användas av enheter som omfattas av tillsyn i EU. Bland annat ska det inhämtas ett beslut från kommissionen där det erkänns att deras rättsliga och tillsynsmässiga rammar är likvärdiga med dem som fastställs i förslaget till förordning. ECB noterar även att det förefaller som att sådana referensvärden inte omfattas av övergångsbestämmelserna enligt artikel 39, eftersom de endast verkar gälla för befintliga referensvärden där administratören måste lämna in en ansökan om auktorisation till den behöriga myndigheten i den medlemsstat där administratören är belägen, dvs. administratörer belägna i EU.

3.6.2 ECB är tveksam till hur det föreslagna likvärdighetssystemet skulle fungera, särskilt om det införs samtidigt med de övriga bestämmelserna i förslaget till förordning. Många viktiga investeringsprodukter inom EU, framför allt inom området derivat och investeringsfonder, prissätter referensvärden utanför EU. Även om Iosco har offentliggjort principer för fastställande av referensvärden och uppmanar länderna att genomföra dem⁽⁵⁴⁾, är detta fortfarande en fråga för varje enskilt land. Det är därför osäkert om alla Iosco-medlemmar kommer att genomföra dem genom lagstiftning. För att kommissionen ska utfärda ett positivt likvärdighetsbeslut måste enligt förslaget till förordning den rättsliga ramen i ett tredjeland garantera att förordningens krav, inklusive krav på styrelseformer och kontroll som gäller för administratörer, vara rättsligt bindande och föremål för effektiv tillsyn och tillämpning⁽⁵⁵⁾. För många tredjeländer – i synnerhet G20-länderna – kan det vara svårt att se till att den rättsliga ramen uppfyller likvärdighetsvillkoren, t.ex. om deras administratör och rapportörer inte omfattas av tillsyns krav⁽⁵⁶⁾. I så fall skulle ett stort antal produkter som prissätter referensvärden som administreras av tredjeland behöva dras in, vilket skulle kunna få betydande effekter på den finansiella stabiliteten.

⁽⁴⁸⁾ Se artiklarna 17 och 39 i förslaget till förordning.

⁽⁴⁹⁾ Artikel 39 i förslaget till förordning.

⁽⁵⁰⁾ Se ändringarna 8 och 18.

⁽⁵¹⁾ Se artikel 18.1 i förslaget till förordning.

⁽⁵²⁾ Se förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om bostadslåneavtal, KOM(2011) 142 slutlig.

⁽⁵³⁾ Se artiklarna 20 och 21.

⁽⁵⁴⁾ Se fotnot 13, se även den senaste Iosco-kommunikén från november 2013.

⁽⁵⁵⁾ Se artikel 20.2 b jämförd med artikel 5 i förslaget till förordning.

⁽⁵⁶⁾ Till exempel för att administratören är en oreglerad marknadsammanslutning. Så som ECB tolkar marknadsaktörernas feedback är det bara ett fåtal rättsordningar utanför EU som avser att reglera något annat än större referensräntor och vissa valuta- och råvaruindex.

- 3.6.3 ECB noterar även att det föreslagna likvärdighetssystemet inte ger några tydliga riktlinjer för vad som kommer att hända med avtal som för närvarande prissätter den här typen av referensvärden, om dessa referensvärden inte skulle klara likvärdighetstestet, eftersom övergångsbestämmelserna i artikel 39 endast förefaller gälla för referensvärden i EU.
- 3.6.4 För att undvika att det råder ovisshet om användningen av referensvärden som administreras utanför EU uppmanar ECB därför EU:s lagstiftande organ att överväga om det åtminstone skulle införas en längre genomförandeperiod för likvärdighetssystemet. Detta skulle innebära att vissa vanligt förekommande referensvärden som administreras i tredjeländer – i synnerhet G20-länderna – skulle kunna fortsätta att användas i EU fram till dess att en längre övergångsperiod på tre år har löpt ut. För dessa riktvärden skulle administratören i tredjeländ vara skyldig att styrka att deras egen nationella rättsliga ram överensstämmer med Iosco-principerna. Referensvärdet skulle därmed omfattas av ett tillfälligt undantag från likvärdighetskraven i artikel 20 i förslaget till förordning. Det är emellertid viktigt att balansera strävan efter finansiell stabilitet inom EU mot den mer omfattande strävan att det ska råda likartade regler för samtliga administratörer av referensvärden av kritisk betydelse som är vanligt förekommande inom EU. För att uppnå en sådan balans tänker sig ECB att Esma skulle få i uppgift att för kommissionens räkning genomföra en återkommande översyn för att se om det fortfarande är motiverat att skjuta upp genomförandet av likvärdighetssystemet för administratörer som är baserade utanför EU⁽⁵⁷⁾.

4. Andra internationella aspekter

I Eurosystemets svar på kommissionens samråd om regelverket för index i september 2012⁽⁵⁸⁾ underströk ECB hur viktigt det är att säkerställa att lagstiftningsinitiativ på nationell nivå och unionsnivå samordnas med internationella initiativ inom det här området. I detta sammanhang noterar ECB att Financial Stability Boards styrgrupp för offentliga sektorn, där ECB ingår, just nu diskuterar framtiden för banksektorns finansiella referensvärden tillsammans med marknadsaktörerna.

I de fall där ECB rekommenderar att den föreslagna förordningen ska ändras anges de specifika förslagen i bilagan åtföljt av en förklaring.

Utfärdat i Frankfurt am Main den 7 januari 2014.

Mario DRAGHI

Ecb:s ordförande

⁽⁵⁷⁾ Se ändring 16.

⁽⁵⁸⁾ Se *European Commission's public consultation on the regulation of indices – Eurosystem's response*, november 2012, s. 8.

BILAGA

Ändringsförslag

Kommissionens förslag	ECB:s ändringsförslag (1)
-----------------------	---------------------------

Ändring 1

Skäl 16

<p>”(16) Referensvärden som konstrueras av centralbanker i unionen omfattas av myndighetskontroll och uppfyller principer, standarder och förfaranden som säkerställer uppgifternas korrekthet, att uppgifterna är utan otillbörlig påverkan och är oberoende av sina referensvärden enligt vad som föreskrivs i denna förordning. Det är därför inte nödvändigt att dessa referensvärden omfattas av denna förordning. Men centralbankerna i tredjeländer kan också konstruera referensvärden som används i unionen. Det är nödvändigt att fastställa att bara dessa centralbanker i tredjeländer som konstruerar referensvärden undantas från skyldigheterna i denna förordning som omfattas av liknande standarder som dem som införs genom denna förordning.”</p>	<p>”(16) Referensvärden som konstrueras av centralbanker i unionen omfattas av myndighetskontroll och uppfyller principer, standarder och förfaranden som säkerställer uppgifternas korrekthet, att uppgifterna är utan otillbörlig påverkan och är oberoende av sina referensvärden enligt vad som föreskrivs i denna förordning. Det är därför inte nödvändigt att dessa referensvärden omfattas av denna förordning. Men centralbankerna i tredjeländer kan också konstruera referensvärden som används i unionen. Det är nödvändigt att fastställa att bara dessa centralbanker i tredjeländer som konstruerar referensvärden undantas från skyldigheterna i denna förordning som omfattas av liknande standarder som dem som införs genom denna förordning.”</p>
---	--

Förklaring

Referensvärden som tillhandahålls av centralbanker omfattas av myndighetskontroll. Dessa kontroller har redan utformats för att uppfylla principer, standarder och förfaranden som säkerställer att referensvärdena är rättvisande, utan otillbörlig påverkan och oberoende. Centralbanker och de referensvärden som de tillhandahåller behöver därför inte inkluderas i förslaget till förordning.

Ändring 2

Skäl 50

<p>”(50) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter vad gäller vissa aspekter. Dessa aspekter avser fastställelse av likvärdigheten av den rättsliga ram som centralbanker och konstruktörer av referensvärden i tredjeländer omfattas av och det faktum att ett referensvärde är av avgörande betydelse. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter.”</p>	<p>”(50) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter vad gäller vissa aspekter. Dessa aspekter avser fastställelse av likvärdigheten av den rättsliga ram som centralbanker och konstruktörer av referensvärden i tredjeländer omfattas av och det faktum att ett referensvärde är av avgörande betydelse. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter.”</p>
--	---

Förklaring

Strykningen av centralbankerna beror på det undantag som har föreslagits för dessa institut.

Kommissionens förslag

ECB:s ändringsförslag (1)

Ändring 3

Artikel 2.2 och 2.3

”2. Denna förordning ska inte tillämpas på:

(a) Medlemmar i Europeiska centralbankssystemet (ECBS).

(b) Centralbanker i tredjeländer vars rättsliga ram erkänns av kommissionen i enlighet med principer, standarder och förfaranden som motsvarar kraven på exakthet, otillbörlig påverkan och självständighet när det gäller konstruktion av de referensvärden som föreskrivs i denna förordning.

3. Kommissionen ska upprätta en förteckning över de centralbanker i tredjeländer som avses i punkt 2 b. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 38.2.”

”2. Denna förordning ska inte tillämpas på: **centralbanker**.

~~(a) Medlemmar i Europeiska centralbankssystemet (ECBS).~~

~~(b) Centralbanker i tredjeländer vars rättsliga ram erkänns av kommissionen i enlighet med principer, standarder och förfaranden som motsvarar kraven på exakthet, otillbörlig påverkan och självständighet när det gäller konstruktion av de referensvärden som föreskrivs i denna förordning.~~

3. Kommissionen ska upprätta en förteckning över de centralbanker i tredjeländer som avses i punkt 2 b. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 38.2.”

Förklaring

Se förklaringen till ändring 1.

Ändring 4

Artikel 3.1.19

”(19) referensräntor för lån mellan banker: ett referensvärde där den underliggande tillgången för de syften som avses i punkt 1 c i denna artikel är den räntesats till vilken banker kan låna ut till eller låna från andra banker.”

”(19) referensräntor för lån mellan banker: ett referensvärde där den underliggande tillgången för de syften som avses i punkt 1 c i denna artikel är den räntesats till vilken banker kan låna ut till eller låna från andra banker **eller den tillgängliga räntan på grossistmarknaden.**”

Förklaring

Begreppet ”referensräntor för lån mellan banker” som används för den särskilda ordning som fastställs i bilaga II förefaller inte vara lämpligt för alla nuvarande räntebaserade referensvärden eller de som kan komma att utvecklas i framtiden. Den nuvarande definitionen verkar t.ex. inte omfatta räntor som baseras på kontrollbara uppgifter från grossistmarknaden. Definitionen bör därför utvidgas så att den omfattar inte enbart referensvärden som baseras på bankernas in- och utlåningsräntor till varandra, utan även referensvärden som baseras på räntor som används vid bankernas utlåningsverksamhet på grossistmarknaden.

Kommissionens förslag

ECB:s ändringsförslag (1)

Ändring 5

Artikel 3.1.21

”(21) *kritiskt referensvärde*: ett referensvärde, där merparten av rapportörerna är enheter som omfattas av tillsyn och som prissätter finansiella instrument med ett nominellt värde på minst 500 miljarder euro.”

”(21) *kritiskt referensvärde*: ett referensvärde, där merparten av rapportörerna är enheter som omfattas av tillsyn och som prissätter finansiella instrument med ett nominellt värde på ~~minst 500 miljarder euro~~ **som, om det upphör eller konstrueras med hjälp av en icke-representativ panel, eller en icke-representativ samling rapportörer eller icke-representativ ingångsinformation, skulle ha en betydande negativ inverkan på den finansiella stabiliteten, marknadernas funktion, konsumenterna eller den reala ekonomin.**”

Förklaring

ECB anser att det vore fördelaktigt att använda sig av en mer flexibel definition som grundas på bedömningar av den finansiella stabiliteten i stället för den föreslagna definitionen som baseras på ett nominellt tröskelvärde. Framför allt om det rör sig om ett nytt kritiskt referensvärde under de nya förutsättningarna med transaktionsbaserade referensvärden är det sannolikt att volymen med prissatta finansiella instrument kommer att variera. En definition som grundar sig på bedömningar av den finansiella stabiliteten ger en säkrare bas för de nya framväxande referensvärdena som är av kritisk betydelse, t.ex. referensräntor för lån mellan banker, om marknaden skulle vilja konstruera sådana.

Ändring 6

Artikel 14.1, 14.2 (ny), 14.3 (ny) och 14.4 (ny)

”1. Om rapportörer, som omfattar minst 20 % av rapportörerna till ett referensvärde av kritisk betydelse har upphört att rapportera, eller det finns tillräckliga indikationer på att minst 20 % av rapportörerna sannolikt kommer att upphöra att rapportera under något år, ska den behöriga myndigheten för administratören för ett referensvärde av kritisk betydelse ha följande befogenheter:

- Kräva att entiteter som omfattas av tillsyn, som valts ut i enlighet med punkt 2, rapporterar ingångsinformation till administratören i enlighet med metoden, uppförandekoden eller andra regler.
- Fastställa i vilken form, och vid vilken tidpunkt, ingångsinformation ska lämnas.
- Ändra uppförandekoden, metoden eller andra regler som avser referensvärdet av kritisk betydelse.”

”1. Om rapportörer, som omfattar minst 20 % av rapportörerna till ett referensvärde av kritisk betydelse har upphört att rapportera, eller det finns tillräckliga indikationer på att minst 20 % av rapportörerna sannolikt kommer att upphöra att rapportera under något år, ska den behöriga myndigheten för administratören för ett referensvärde av kritisk betydelse **Vartannat år ska administratören av ett eller flera referensvärden av kritisk betydelse till sin behöriga myndighet överlämna en bedömning av representativiteten för varje referensvärde av kritisk betydelse som det administrerar.**”

Kommissionens förslag	ECB:s ändringsförslag ⁽¹⁾
	<p>2. Om en rapportör till ett referensvärde av kritisk betydelse avser att lämna en panel, ska denne skriftligen underrätta den berörda administratören, som i sin tur omgående ska vidta följande åtgärder:</p> <p>(a) Underrätta sin behöriga myndighet.</p> <p>(b) Senast 14 dagar efter dagen för underrättelsen överlämna en strukturerad bedömning till den behöriga myndigheten om vilka konsekvenser det får för panelens storlek och representativitet att rapportören lämnar panelen.</p> <p>3. Efter att ha mottagit en bedömning enligt punkt 1 eller 2 ska den behöriga myndigheten på basis av denna bedömning omgående vidta följande åtgärder:</p> <p>(a) Underrätta Esma.</p> <p>(b) Utföra en egen bedömning av om referensvärdet av kritisk betydelse brister i representativitet. [Detta kan i synnerhet vara följden av ett minskat antal rapportörer över tiden eller av strukturell marknadsutveckling.]</p> <p>4. Om administratörens behöriga myndighet anser att referensvärdet brister i representativitet, ska den ha följande befogenheter:</p> <p>(a) Kräva att entiteter som omfattas av tillsyn, som valts ut i enlighet med punkt 5, rapporterar ingångsinformation till administratören i enlighet med metoden, uppförandekoden eller andra regler.</p> <p>(b) Fastställa i vilken form, och vid vilken tidpunkt, ingångsinformation ska lämnas.</p> <p>(c) Ändra uppförandekoden, metoden eller andra regler som avser referensvärdet av kritisk betydelse.</p> <p>(d) Kräva att en rapportör som har underrättat om sin avsikt att lämna en panel enligt punkt 2 ska vara kvar i panelen till dess att den behöriga myndigheten har slutfört sin bedömning. Denna period får inte överstiga [4] veckor från och med dagen då rapportören underrättade om sin avsikt att lämna panelen.”</p>

Förklaring

Det kan uppstå en situation där antalet panelinstitut som uppgår till färre än 20 % av alla rapportörer upphör att rapportera ingångsinformation för ett visst år och att antalet därefter ökar markant, men att antalet fall då referensvärdet upphör att konstrueras för ett visst år ändå inte uppgår till 20 % av alla rapportörer. I en sådan situation skulle administratörens behöriga myndighet inte få befogenhet att ingripa enligt artikel 14 (obligatorisk rapportering). Tröskelvärdet för att dessa befogenheter ska kunna utövas, dvs. att 20 % av rapportörerna slutar att rapportera in information, bör därför ersättas med flera kvalitativa tester som baseras på den behöriga tillsynsmyndighetens utvärdering av vilken effekt en minskad panelstorlek skulle få på panelens och ingångsinformationens representativitet. I så fall krävs det att en rapportör som avser att lämna panelen omgående underrättar administratören. Av hänsyn till den finansiella stabiliteten krävs det också en ytterligare befogenhet för att säkerställa att varje rapportör som har för avsikt att lämna panelen stannar kvar till dess att utvärderingen har slutförts.

Kommissionens förslag

ECB:s ändringsförslag (1)

Ändring 7

Artikel 16

"1. Administratörer ska offentliggöra den ingångsinformation som används för att fastställa referensvärdet omgående efter det att referensvärdet har offentliggjorts, utom om detta skulle få allvarliga negativa följder för rapportörerna eller ha en negativ inverkan på referensvärdets tillförlitlighet eller skydd mot otillbörlig påverkan. I sådana fall får offentliggörandet skjutas upp till dess att dessa följder har minskat väsentligt. Eventuella personuppgifter i ingångsinformationen får inte offentliggöras.

2. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 37 för att specificera den information som ska lämnas enligt punkt 1, bl.a. under vilka omständigheter inlämningen av information kan försenas och på vilka sätt informationen ska överlämnas."

~~"1. Administratörer ska offentliggöra den ingångsinformation som används för att fastställa referensvärdet omgående efter det att referensvärdet har offentliggjorts, utom om detta skulle få allvarliga negativa följder för rapportörerna eller ha en negativ inverkan på referensvärdets tillförlitlighet eller skydd mot otillbörlig påverkan. I sådana fall får offentliggörandet skjutas upp till dess att dessa följder har minskat väsentligt. Eventuella personuppgifter i ingångsinformationen får inte offentliggöras.~~

"1. Administratörer ska arkivera den ingångsinformation som används för att fastställa referensvärdet så att den är tillgänglig för den behöriga myndigheten i [5] år från dagen då referensvärdet offentliggjordes.

Under tiden som ingångsinformationen finns arkiverad är administratören skyldig att skydda varje del av informationen som är kommersiellt känslig, omfattas av affärssekretess eller utgörs av personuppgifter.

Administratören får inte offentliggöra rapportörens ingångsinformation som används för att fastställa referensvärdet utan att först ha inhämtat rapportörens skriftliga medgivande.

2. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 37 för att specificera den information som ska **arkiveras** enligt punkt 1, **och** bl.a. under vilka omständigheter inlämningen av information kan försenas **och på vilka sätt informationen ska överlämnas som på begäran ska överlämnas eller på annat sätt göras tillgänglig för den behöriga myndigheten."**

Förklaring

Administratörer ska inte vara skyldiga att offentliggöra ingångsinformation, inte ens med fördröjning. För det första kommer dessa uppgifter inte att ge något mervärde för användarna. Genom förslaget till förordning bör det snarare säkerställas att användaren kan vara förvissad om att uppgifterna är rättvisande och tillförlitliga genom lämpliga kontrollmekanismer. För det andra kan ingångsinformationen innehålla uppgifter som är kommersiellt känsliga eller omfattas av affärssekretess, t.ex. om den omfattar volymuppgifter för transaktioner. Administratören måste emellertid hålla ingångsinformationen tillgänglig för den behöriga tillsynsmyndigheten under en rimlig tidsperiod för att myndigheten ska kunna kontrollera att de rapporterade uppgifterna är tillförlitliga och korrekta. Rapportören får emellertid förhandsgodkänna att uppgifterna offentliggörs.

Kommissionens förslag

ECB:s ändringsförslag (1)

Ändring 8

Artikel 17.1

"1. Administratörer ska offentliggöra vilka åtgärder de kommer att vidta om ändringar av referensvärdet görs eller det upphör att gälla."

"1. Administratörer ska offentliggöra vilka åtgärder de kommer att vidta om ändringar av referensvärdet görs eller det upphör att gälla. **I uppförandekoden enligt artikel 9 ska administratören även ange sina beredskapsrutiner för den händelse att det uppstår plötsliga problem med ett referensvärde.**"

Förklaring

Genom att i uppförandekoden ange att beredskapsrutiner utgör en av skyldigheterna för administratören av referensvärdet skulle man få ett referensvärde som är ännu mer väl underbyggt, främja öppenheten gentemot marknadsaktörerna och underlätta övergången till ett alternativt referensvärde i nödsituationer, dvs. om det skulle uppstå allvarliga och plötsliga problem som gör att administratören inte kan konstruera referensvärdet. Se även ändring 17.

Ändring 9

Artikel 20.1

"1. Referensvärden från en administratör i ett tredjeland får användas av enheter som omfattas av tillsyn i unionen, förutsatt att följande villkor är uppfyllda:

- Kommissionen har antagit ett beslut om likvärdighet i enlighet med punkt 2 och därmed erkänt att de rättsliga och tillsynsmässiga ramarna i detta tredjeland är likvärdiga med kraven i denna förordning.
- Administratören är auktoriserad eller registrerad, samt föremål för tillsyn, i detta tredjeland.
- Administratören har underrättat Esmå om sitt samtycke till att deras nuvarande eller framtida referensvärden får användas av enheter som omfattas av tillsyn i unionen, förteckningen över de referensvärden som får användas i unionen och den behöriga myndighet som ansvarar för dess tillsyn i tredjeland.
- Administratören är vederbörligen registrerad i enlighet med artikel 21.
- De samarbetsarrangemang som avses i punkt 3 i denna artikel tillämpas."

"1. Referensvärden från en administratör **som är belägen** i ett tredjeland får användas av enheter som omfattas av tillsyn i unionen **under en treårsperiod från och med den dag då denna förordning träder i kraft**, förutsatt att följande villkor är uppfyllda:

- ~~Kommissionen har antagit ett beslut om likvärdighet i enlighet med punkt 2 och därmed erkänt att de rättsliga och tillsynsmässiga ramarna i detta tredjeland är likvärdiga med kraven i denna förordning~~ **ett beslut om att administratören för referensvärdet uppfyller kraven för den rättsliga ramen och tillsynsverksamheten i det tredjeland där administratören är belägen och i synnerhet Iosco-principerna om finansiella referensvärden.**
- Administratören är auktoriserad eller registrerad, ~~samt föremål för tillsyn,~~ i detta tredjeland.
- Administratören har underrättat Esmå om sitt samtycke till att deras nuvarande eller framtida referensvärden får användas av enheter som omfattas av tillsyn i unionen, **och** förteckningen över de referensvärden som får användas i unionen ~~och den behöriga myndighet som ansvarar för dess tillsyn i tredjeland.~~
- Administratören är vederbörligen registrerad i enlighet med artikel 21.
- ~~De samarbetsarrangemang som avses i punkt 3 i denna artikel tillämpas."~~

Kommissionens förslag

ECB:s ändringsförslag (1)

Förklaring

På internationell nivå förekommer det en rad olika lagstiftningslösningar för finansiella referensvärden och när det införs ett likvärdighets-system bör det göras noggranna avvägningar också med hänsyn till bedömningarna av den finansiella stabiliteten. Man bör därför överväga om det bör införas ett treårsundantag från likvärdighetssystemet för tredjelandsadministratörer av referensvärden som är av kritisk betydelse och som är vanligt förekommande i unionen. Administratörer i tredjeland bör emellertid vara skyldiga att styrka att de följer sina nationella rättsliga och tillsynsmässiga ramar samt Iosco-principerna. I så fall skulle referensvärdet tillfälligt undantas från likvärdighetskraven enligt artikel 20.2 och 20.3. Administratörer som omfattas av ett sådant system skulle registreras separat av Esma (se nedan). För att uppnå en balans mellan de motstridiga intressen som kan förekomma mellan att bevara den finansiella stabiliteten och samtidigt behandla administratörer av referensvärden oavsett om de är baserade i eller utanför unionen, bör detta treåriga undantag ses över årligen. Denna översyn skulle kunna utföras av Esma på uppdrag av kommissionen (se ändring 15).

Vad gäller definitionen i artikel 3.1.22, där "belägen" definieras som det land där en juridisk person har sitt säte eller annan officiell adress, bör begreppet "belägen" användas konsekvent i hela förslaget till förordning.

Ändring 10

Artikel 20.2 (ny)

"2. Från och med tre år efter det att denna förordning har trätt i kraft får referensvärden som lämnas av en administratör belägen i ett tredjeland användas av enheter som omfattas av tillsyn i unionen, förutsatt att följande villkor är uppfyllda:

- (a) Kommissionen har antagit ett beslut om likvärdighet i enlighet med punkt 3 och därmed erkänt att de rättsliga och tillsynsmässiga ramarna i detta tredjeland är likvärdiga med kraven i denna förordning.
- (b) Administratören är auktoriserad eller registrerad, samt föremål för tillsyn, i detta tredjeland.
- (c) Administratören har underrättat Esma om sitt samtycke till att deras nuvarande eller framtida referensvärden får användas av enheter som omfattas av tillsyn i unionen, förteckningen över de referensvärden som får användas i unionen och den behöriga myndighet som ansvarar för dess tillsyn i tredjeland.
- (d) Administratören är vederbörligen registrerad i enlighet med artikel 21.
- (e) De samarbetsarrangemang som avses i punkt 4 i denna artikel tillämpas."

Förklaring

Det fullständiga likvärdighetssystemet enligt den nya artikeln 20.2 skulle träda i kraft först tre år efter det att förslaget till förordning trätt i kraft.

Kommissionens förslag

ECB:s ändringsförslag ⁽¹⁾**Ändring 11**

Artikel 20.2

"2. Kommissionen får anta ett beslut om att den rättsliga ramen och tillsynsverksamhet i ett tredjeland ska garantera att

- (a) administratörer som är auktoriserade eller registrerade i det tredjelandet uppfyller de bindande krav som är likvärdiga med kraven i denna förordning, i synnerhet med hänsyn till om den rättsliga ramen och tillsynsverksamheten i ett tredjeland uppfyller Ioscós principer om referensvärden som offentliggjordes den 17 juli 2013, och
- (b) de bindande kraven är föremål för effektiv tillsyn och tillämpning i detta tredjeland.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 38.2."

"32. Vid tillämpning av punkt 2 får kommissionen ~~får~~ anta ett beslut om att den rättsliga ramen och tillsynsverksamhet i ett tredjeland ska garantera att

- (a) administratörer som är auktoriserade eller registrerade i det tredjelandet uppfyller de bindande krav som är likvärdiga med kraven i denna förordning, i synnerhet med hänsyn till om den rättsliga ramen och tillsynsverksamheten i ett tredjeland uppfyller Ioscós principer om referensvärden som offentliggjordes den 17 juli 2013, och
- (b) de bindande kraven är föremål för effektiv tillsyn och tillämpning i detta tredjeland.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 38.2."

Förklaring

Förslaget om att under en treårsperiod införa ett system med tillfälliga lättnader enligt den nya artikeln 20.1 innebär att kommissionen inte skulle behöva fatta något beslut om likvärdighet enligt den nya artikeln 20.2 förrän tre år efter det att förslaget till förordning trätt i kraft.

Ändring 12

Artikel 20.3

"3. Esma ska upprätta samarbetsarrangemang med relevanta behöriga myndigheter i tredjeländer vars regelverk och tillsynssystem har erkänts som likvärdiga i enlighet med punkt 2. I sådana samarbetsarrangemang ska minst följande anges: ..."

"34. Esma ska upprätta samarbetsarrangemang med relevanta behöriga myndigheter i tredjeländer vars regelverk och tillsynssystem har erkänts som likvärdiga i enlighet med punkt ~~23~~. I sådana samarbetsarrangemang ska minst följande anges: ..."

Förklaring

Detta är en följdändring som måste göras efter det att den nya artikeln 20.2 har införts.

Kommissionens förslag

ECB:s ändringsförslag (1)

Ändring 13

Artikel 20.4

"4. Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för att fastställa minimiinnehållet i de samarbetsarrangemang som avses i punkt 3 och därmed se till att de behöriga myndigheterna och Esma kan utöva alla sina tillsynsbefogenheter enligt denna förordning.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den [XXX].

Till kommissionen delegeras befogenheten att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med förfarandet i artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010."

"**45.** Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för att fastställa minimiinnehållet i de samarbetsarrangemang som avses i punkt **34** och därmed se till att de behöriga myndigheterna och Esma kan utöva alla sina tillsynsbefogenheter enligt denna förordning.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den [XXX].

Till kommissionen delegeras befogenheten att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med förfarandet i artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010."

Förklaring

Detta är en följdändring som måste göras efter det att den nya artikeln 20.2 har införts.

Ändring 14

Artikel 21.1 och 21.2

"1. Esma ska registrera administratörer som har underrättat organet om sitt medgivande som avses i artikel 20.1 c. Registret ska vara tillgängligt för allmänheten på Esmas webbplats och innehålla information om vilka referensvärden som de relevanta administratörerna har tillåtelse att lämna och den behöriga myndighet som är ansvarig för tillsynen av dem i det tredjelandet.

2. Esma ska återkalla registreringen av en administratör som avses i punkt 1 från det register som avses i punkt 1 i följande fall:

- (a) Esma har välgrundade skäl, baserade på dokumenterade underlag, att anse att administratören agerar på ett sätt som klart strider mot användarnas intressen av dess referensvärden eller väl fungerande marknader.
- (b) Esma har välgrundade skäl, baserade på dokumenterade underlag, att anse att administratören på ett allvarligt sätt har brutit mot de nationella lagar och andra författningar som är tillämpliga i det tredjelandet och på grundval av vilka kommissionen har antagit beslutet i enlighet med artikel 20.2."

"1. **Esma ska registrera administratörer som har underrättat organet om sitt medgivande som avses i artikel 20.1 c** och artikel 20.2 c. **Registren** ska vara **tillgängliga** för allmänheten på Esmas webbplats och innehålla information om vilka referensvärden som de relevanta administratörerna har tillåtelse att lämna och den behöriga myndighet som är ansvarig för tillsynen av dem i det tredjelandet.

2. Esma ska återkalla registreringen av en administratör som avses i punkt 1 från det **relevanta** register som avses i punkt 1 i följande fall:

- (a) Esma har välgrundade skäl, baserade på dokumenterade underlag, att anse att administratören agerar på ett sätt som klart strider mot användarnas intressen av dess referensvärden eller väl fungerande marknader.
- (b) Esma har välgrundade skäl, baserade på dokumenterade underlag, att anse att administratören på ett allvarligt sätt har brutit mot de nationella lagar och andra författningar som är tillämpliga i det tredjelandet och på grundval av vilka kommissionen har antagit beslutet i enlighet med artikel 20.2**1 a eller artikel 20.3.**"

Kommissionens förslag

ECB:s ändringsförslag (1)

Förklaring

Esma bör för kommissionens räkning även kunna agera som registerförvaltare för tredjelandsadministratörer av referensvärden som är av kritisk betydelse, som är vanligt förekommande i unionen och som omfattas av systemet med tillfälliga lättnader enligt artikel 20.1.

Ändring 15

Artikel 29.1

”1. För administratörer och rapportörer som omfattas av tillsyn ska varje medlemsstat utse den behöriga myndighet som är ansvarig för att utföra uppgifterna enligt denna förordning och underrätta kommissionen och Esma om detta.”

”1. För administratörer och rapportörer som omfattas av tillsyn ska varje medlemsstat utse den behöriga **nationella** myndighet som är ansvarig för att utföra uppgifterna enligt denna förordning och underrätta kommissionen och Esma om detta.”

Förklaring

För att undanröja alla oklarheter om att det alltså ska vara de nationella behöriga myndigheterna som ansvarar för tillsynen över hur institut som omfattas av den gemensamma tillsynsmekanismen agerar finansiellt, bör det fastställas att den utsedda behöriga myndigheten måste vara en nationell behörig myndighet.

Genom artikel 2.2 a undantas visserligen medlemmarna i ECBS från tillämpningsområdet för förslaget till förordning, men ECB förstår det som att medlemsstaternas befogenhet att utse sin centralbank till nationell behörig myndighet inte påverkas av detta undantag, eftersom det avser sådan verksamhet som anges i artikel 2.1 och som definieras ytterligare i förslaget till förordning.

Ändring 16

Artikel 40

”Senast den 1 juli 2018 ska kommissionen se över och till Europaparlamentet och rådet överlämna en rapport om genomförandet av denna förordning.

- (a) Driften och effektiviteten av det referensvärde som är av kritisk betydelse och systemet med obligatoriskt deltagande enligt artiklarna 13 och 14 samt definitionen av ett referensvärde som är av kritisk betydelse i artikel 3.
- (b) Effektiviteten av tillsynsordningen i avdelning VI och tillsynskollegiernas enligt artikel 34 och lämpligheten av att ett unionsorgan utövar tillsyn över vissa referensvärden.
- (c) Värdet av kraven på lämplighet enligt artikel 18.”

”1. Senast den 1 juli 2018 ska kommissionen se över och till Europaparlamentet och rådet överlämna en rapport om genomförandet av denna förordning.

- (a) Driften och effektiviteten av det referensvärde som är av kritisk betydelse och systemet med obligatoriskt deltagande enligt artiklarna 13 och 14 samt definitionen av ett referensvärde som är av kritisk betydelse i artikel 3.
- (b) Effektiviteten av tillsynsordningen i avdelning VI och tillsynskollegiernas enligt artikel 34 och lämpligheten av att ett unionsorgan utövar tillsyn över vissa referensvärden.
- (c) Värdet av kraven på lämplighet enligt artikel 18.

2. Utöver detta ska kommissionen varje år se över och rapportera till Europaparlamentet och rådet om funktion och effektivitet för det tillfälliga likvärdighets-system som fastställs i artikel 20.1. För detta ändamål får kommissionen ge Esma i uppdrag att utföra denna rapport. Den första rapporten ska lämnas senast [ett år efter det att förordningen trädde i kraft – dd/mm/2015].”

Kommissionens förslag

ECB:s ändringsförslag (1)

Förklaring

När det gäller förslaget om att tillfälligt, under en treårsperiod, införa ett "lättare" likvärdighetssystem för tredjelandsadministratörer av referensvärden som är vanligt förekommande i unionen (se den nya artikeln 20.1), ska kommissionen regelbundet se över och rapportera om hur systemet fungerar samt hur arbetet fortgår för att utveckla rättsliga och tillsynsmässiga ramar i tredjeland där administratörerna till dessa referensvärden är belägna. Kommissionen bör ge Esma i uppdrag att utföra denna rapport för dess räkning.

Ändring 17

Artikel 41

"Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med [12 månader efter ikraftträdandet].

Artiklarna 13.1 och 34 ska dock tillämpas från och med [6 månader efter ikraftträdandet]."

"Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med [12 månader efter ikraftträdandet], **med undantag för följande bestämmelser:**

Artiklarna 13.1 och 34 ska dock tillämpas från och med [6 månader efter ikraftträdandet].

Artikel 20.3 och 20.4 ska tillämpas från och med [36 månader efter ikraftträdandet]."

Förklaring

Förslaget innebär att tillämpningen av det fullständiga likvärdighetssystemet skulle senareläggas med tre år för tredjelandsadministratörer av referensvärden som är vanligt förekommande i unionen, med hänsyn till den finansiella stabiliteten. Därigenom får länderna utanför unionen tid på sig att införa en tillsynsram som är likvärdig med den som anges i förslaget till förordning.

Ändring 18

Bilaga I avsnitt D punkt 1

"1. Den uppförandekod som ska upprättas enligt artikel 9 ska åtminstone omfatta följande

- (a) Krav som är nödvändiga för att se till att ingångsinformationen lämnas i enlighet med artiklarna 7 och 8. Vem som får rapportera ingångsinformation till administratören och rutiner för att utvärdera rapportörer och uppgiftslämnare, samt för godkännande av uppgiftslämnare.
- (b) Riktlinjer för att garantera att rapportörer lämnar all relevant ingångsinformation.
- (c) System och kontroller som rapportören måste införa, däribland
 - rutiner för inlämnande av ingångsinformation, inbegripet krav på rapportören att ange om ingångsinformationen utgörs av transaktionsuppgifter och om den uppfyller administratörens krav,
 - strategier för hur ingångsinformation väljs ut,
 - eventuella krav på validering av ingångsinformation innan den lämnas till administratören,
 - riktlinjer för dokumentation,
 - krav på rapportering av misstänkt ingångsinformation,
 - krav på konflikthantering."

"1. Den uppförandekod som ska upprättas enligt artikel 9 ska åtminstone omfatta följande

[...]

- (d) **Beredskapsrutiner som administratören av riktvärdet ska följa om det uppstår plötsliga problem med ett referensvärde, i syfte att göra referensvärdet ännu mer väl underbyggt och främja öppenheten gentemot slutanvändarna."**

Kommissionens förslag

ECB:s ändringsförslag ⁽¹⁾

Förklaring

Att fastställa beredskapsrutiner för administratören av referensvärdet skulle ge ett referensvärde som är ännu mer väl underbyggt, främja öppenheten gentemot marknadsaktörerna och underlätta övergången till ett alternativt referensvärde i nödsituationer.

Ändring 19

Bilaga II punkt 4 a tredje strecksatsen

"4. Vid tillämpning av artikel 7.1 a ska transaktionsuppgifter avse

(a) en rapportörs transaktioner som motsvarar kraven på ingångsinformation i uppförandekoden i

- depositmarknaden för lån mellan banker utan säkerhet,
- andra depositmarknader för t.ex. bankcertifikat och företagscertifikat utan säkerhet, och
- andra närliggande marknader för OIS-kontrakt (overnight index swaps), repor, valutaterminer, ränteterminer och optioner, samt centralbankstransaktioner."

"4. Vid tillämpning av artikel 7.1 a ska transaktionsuppgifter avse

(a) en rapportörs transaktioner som motsvarar kraven på ingångsinformation i uppförandekoden i

- depositmarknaden för lån mellan banker utan säkerhet,
- andra depositmarknader för t.ex. bankcertifikat och företagscertifikat utan säkerhet, och
- andra närliggande marknader **såsom** OIS-kontrakt (overnight index swaps), repor, valutaterminer **samt** ränteterminer och optioner, ~~samt centralbankstransaktioner."~~

Förklaring

Begreppet "centralbankstransaktioner" har inte definierats så det är oklart vad det omfattar. Rapportörerna bör emellertid inte använda sig av uppgifter om penningpolitiska transaktioner mellan centralbanker och panelinstitut när de rapporterar till ett referensvärde, eftersom det kan skada centralbankernas förmåga att överföra penningpolitiken på ett effektivt sätt om sådana uppgifter röjs. Om uppgifter som rör sådana transaktioner används kan det också utgöra olämpliga incitament för motparterna att delta i penningpolitiska transaktioner och på så sätt förhindra ett korrekt genomförande av penningpolitiken. När det gäller centralbankernas investeringar av egna medel är volymen förhållandevis låg och dessa transaktioner utgör därför en mindre betydelsefull uppgiftskälla om finansieringen på grossistmarknaden.

Ändring 20

Bilaga II punkt 6

"Transparens när det gäller ingångsinformation

6. Om ingångsinformationen utgörs av uppskattningar ska administratören offentliggöra ingångsinformationen tre månader efter det att den har lämnats eller i annat fall i enlighet med artikel 16."

~~**"Transparens när det gäller ingångsinformation**~~

~~6. Om ingångsinformationen utgörs av uppskattningar ska administratören offentliggöra ingångsinformationen tre månader efter det att den har lämnats eller i annat fall i enlighet med artikel 16."~~

Förklaring

I och med den föreslagna strykningen av administratörernas skyldighet att offentliggöra ingångsinformation – se ändring 7 – blir denna punkt blir överflödig. När det gäller senareläggande av dagen för offentliggörande finns det inte heller något uppenbart skäl att behandla ingångsinformation som är uppskattningar annorlunda än sådan ingångsinformation som är transaktionsuppgifter.

⁽¹⁾ Text markerad med fet stil anger ECB:s förslag till ny text. Genomstruken text anger de strykningar som ECB föreslår.